

Gjærning op i vort Følf, og udføre et Arbejde fra det Mindfte til det Størfte bedre, end den forrige Slægt har gjort, og dersom man kom ind paa dette, at man skulde frygte for, at der skulde udvikle sig militaristiske Tilbøieligheder, saa er jeg bange for, at man kom ind paa nogenlunde det Samme som under Christian den V's Regjering. Da udtalte Præsten og Satiredigteren Jacob Worm sig paa ironisk Maade om, at man forbød Bønderne at styde med Bøsser af Frygt for at de skulde styde Bildt eller Hærer; Følgen blev, at man „gjorde Bøndernes Hjertes til Hærehjertes“, saa at de ikke duede i Kampen, naar man skulde bruge dem til Fædrelandets Forsvar; saa jeg er bange for, at hvis vi nære saadan Frygt for militaristiske Tilbøieligheder, saa bliver Følgen, at vi gjøre Bøndernes Hjertes til Hærehjertes, saa at de ikke due til at tage en Kamp op for deres Land og deres Frihed. Jeg forbauses saa meget mere over det, som det kom fra en Kant, hvor man for ikke saa lang Tid siden talte om at lade politiske Modstandere lugte til Tulipanen.

Wagner: Det ærede Medlem for Vangeland (Brandes) bebrejdede mig, at jeg havde holdt mig til Lovforslagets Overstrift. Det forekommer mig meget naturligt, at naar der staar „Lov om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage“, saa gaa vi ud fra, at der tilfjætes noget Saadant. Det er naturligt, at man da venter, at det er dette Formaal, der skal naaes. Det ærede Medlem fra Vangeland indtager, saavidt jeg forstaar, det Standpunkt, at man overhovedet ikke skulde lovgive om Religion; det skulde være en frit Sag. Det stemmer overordentlig lidt med Grundloven, idet der udtrykkelig staar i denne, § 3, at den evangelisk-lutheriske Kirke er den danske Folketirke og understøttes som saadan af Staten. Jeg har derfor antaget, at naar man vil afløse Loven af 7de April 1876 med en ny Lov, vil man derfor ikke glemme dette Formaal, idet der ikke er nogen som helst anden Beskyttelse for Folketirken, hvad Gudstjenesten angaar, end netop, hvad denne Lov om den offentlige Fred paa Kirkens Helligdage giver. Jeg har ikke antaget, at det kunde være det ærede Medlems Mening, at dette Formaal helt skulde tabes af Syne; jeg er ganske overbevist om, at han heller ikke vilde synes om, hvis man f. Ex. spillede Rantan-Melodier udenfor Kirken under Gudstjenesten — noget Saadant burde ikke kunne taales, det vil det ærede Medlem give mig helt ud Ret i.

Hvad Skytteforeningerne angaar, have jo de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), allerede mødt Indsigelse. Det lod til, at de havde vakt et æret Medlems Indignation. Jeg maa sige, at de have vakt stor Glæde hos mig, fordi det ærede Medlems Udtalelser tyde paa, at i det Mindste ovre i Sjælland er Skyttefagen nu ved at komme i en rigtig god Gænge.

Jeg veed af gammel Erfaring, at ved Militarisme forstaar det ærede Medlem det, jeg kalder Fædrelandets Forsvar. Det lader altsaa til, at Skytteforeningerne nu ere i Færd med at vende sig fra den Bevægelse, som han yndede, og som man med et mindre parlamentarisk Udtryk har kaldt Riffelrummel, tilbage til deres oprindelige Opgave, Fædrelandets Forsvar, og det kan Ingen være gladere over end jeg. Jeg maa derfor takke det ærede Medlem for hans Udtalelse. Jeg tror, at det dog indtil videre maa siges at være urimeligt, om man vilde gaa Skytteforeningerne paa Klingen i denne Lov, naar man samtidig kommer med en temmelig stor aarlig Bevilling, saavidt jeg huffer, mellem 30 og 40,000 Kr.; det faae de jo hvert Aar paa Finantsloven, ovenikjøbet ikke længer paa § 26 men paa § 19, saa at Skyttefagen nu staar som en regelmæssig, fuldt ud anerkjendt Institution.

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) har bedt om Ordet for tredie Gang. Dertil udtræves Thingets Samtykke, men hvis Ingen udtaler sig derimod (Ophold), giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Bust: Jeg vil blot tillade mig at gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Stubbekjøbing (N. S. Larsen). (Blem: Bornholms 1ste Valgkreds). Nei, tøv nu lidt, det skal nok komme, men først til det ærede Medlem for Stubbekjøbing (N. S. Larsen). Jeg skal for mit personlige Vedkommende sige, at, naar han stiller den Fordring, er det jo fuldstændig berettiget; naar vi skulle lovgive, bør vi saa vidt muligt, hver for sit personlige Vedkommende, sige koncist og bestemt, hvad vi tænke os at ville naae. Jeg skal da sige til det ærede Medlem, at det, jeg nærmest tænker paa ved denne Leilighed, er de uheldige Forhold, som Thyndeloven fremkalder. Jeg har ikke villet blande mig ind i Diskussionen her om Fabrikarbejdet og Butikerne, for der har jeg ikke særlig Erfaring. Derimod har jeg den Erfaring ude fra Landet om Thyndeloven, at den er saadan